

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2018/841 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 30. svibnja 2018.

o uključivanju emisija i uklanjanja stakleničkih plinova iz korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva u okvir za klimatsku i energetska politiku do 2030. te o izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 i Odluke br. 529/2013/EU

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) U svojim zaključcima od 23. i 24. listopada 2014. o okviru klimatske i energetske politike do 2030. Europsko vijeće podržalo je obvezujući cilj domaćeg smanjenja emisija stakleničkih plinova u cjelokupnom gospodarstvu do 2030. za najmanje 40 % u odnosu na 1990., a taj je cilj ponovno potvrđen u zaključcima Europskog vijeća od 17. i 18. ožujka 2016.
- (2) U zaključcima Europskog vijeća od 23. i 24. listopada 2014. navodi se da bi Unija cilj smanjenja emisija od najmanje 40 % trebala zajednički ostvariti na troškovno najisplativiji način, pri čemu smanjenja u EU sustavu trgovanja emisijama, utvrđenom u Direktivi 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾, i u sektorima izvan sustava trgovanja emisijama do 2030. iznose 43 % odnosno 30 % u usporedbi s 2005., uz raspodjelu tereta na temelju relativnog BDP-a po stanovniku.

⁽¹⁾ SL C 75, 10.3.2017., str. 103.

⁽²⁾ SL C 272, 17.8.2017., str. 36.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 17. travnja 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 14. svibnja 2018.

⁽⁴⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.).

- (3) Ova Uredba dio je provedbe obveza Unije iz Pariškog sporazuma ⁽¹⁾, donesenog u sklopu Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime („UNFCCC“). Pariški sporazum sklopljen je u ime Unije 5. listopada 2016. Odlukom Vijeća (EU) 2016/1841 ⁽²⁾. Obveza Unije koja se odnosi na smanjenja emisija u cijelom gospodarstvu sadržana je u planiranom nacionalno utvrđenom doprinosu koji su s obzirom na Pariški sporazum Unija i njezine države članice 6. ožujka 2015. podnijele Tajništvu UNFCCC-a. Pariški sporazum stupio je na snagu 4. studenoga 2016. Unija bi u skladu s Pariškim sporazumom trebala nastaviti smanjivati svoje emisije stakleničkih plinova i povećati uklanjanja.
- (4) Pariškim sporazumom utvrđuje se, među ostalim, dugoročni cilj u skladu s nastojanjima da se povećanje globalne temperature zadrži na razini koja je znatno niža od 2 °C iznad razine u predindustrijskom razdoblju te da se ulažu naporu u njegovo zadržavanje na 1,5 °C iznad razine u predindustrijskom razdoblju. Šume, poljoprivredna zemljišta i močvarna zemljišta odigrat će središnju ulogu u postizanju tog cilja. U Pariškom sporazumu stranke također prepoznaju apsolutan prioritet očuvanja sigurnosti opskrbe hranom i iskorjenjivanja gladi u kontekstu održivog razvoja i nastojanja usmjerenih na iskorjenjivanje siromaštva te posebne slabosti sustava za proizvodnju hrane u odnosu na negativne učinke klimatskih promjena, jačajući time otpornost na klimatske promjene i razvoj s niskim emisijama stakleničkih plinova na način kojim se ne ugrožava proizvodnja hrane. Kako bi se ispunili ciljevi Pariškog sporazuma, stranke bi trebale povećati svoje zajedničke napore. Stranke bi trebale pripremati, priopćavati i održavati uzastopne nacionalno utvrđene doprinose. Pariškim sporazumom zamjenjuje se pristup iz Kyotskog protokola iz 1997. koji se neće nastaviti nakon 2020. Pariškim sporazumom također se želi uspostaviti ravnoteža između antropogenih emisija iz izvora i uklanjanja stakleničkih plinova ponorima u drugoj polovici ovog stoljeća, a stranke se pozivaju da poduzmu mjere za očuvanje i poboljšanje, prema potrebi, ponora i spremnika stakleničkih plinova, uključujući šume.
- (5) Sektor korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva („LULUCF“) ima potencijal za pružanje dugoročnih klimatskih koristi i tako može doprinijeti postizanju cilja Unije za smanjenje emisija stakleničkih plinova, kao i dugoročnih klimatskih ciljeva iz Pariškog sporazuma. Sektor LULUCF pruža i biomaterijale kojima se mogu zamijeniti fosilni ili ugljikom bogati materijali i stoga ima važnu ulogu u prijelazu na gospodarstvo s niskim emisijama stakleničkih plinova. Budući da su uklanjanja putem sektora LULUCF reverzibilna, trebalo bi ih smatrati posebnim stupom u okviru klimatske politike Unije.
- (6) Europsko vijeće zaključcima od 23. i 24. listopada 2014. izjavilo je da bi trebalo priznati višestruke ciljeve poljoprivrednog sektora i sektora korištenja zemljišta s obzirom na njihov niži potencijal za ublažavanje, kao i potrebu da se osigura usklađenost između ciljeva Unije u pogledu sigurnosti opskrbe hranom i klimatskih promjena. Europsko vijeće pozvalo je Komisiju da razmotri koji su najbolji načini za poticanje održivog povećanja proizvodnje hrane optimizirajući doprinos tog sektora ublažavanju učinka i sekvencijama stakleničkih plinova, uključujući pošumljavanjem, te da uspostavi politiku o tome kako uključiti sektor LULUCF u okvir ublažavanja učinka stakleničkih plinova do 2030. čim to tehnički uvjeti dopuste, a svakako prije 2020.
- (7) Postupcima održivog upravljanja u sektoru LULUCF može se doprinijeti ublažavanju klimatskih promjena na nekoliko načina, osobito smanjenjem emisija, te održavanjem i povećavanjem ponora i zaliha ugljika. Za učinkovitost mjera koje su posebno usmjerene na sekvencijama ugljika ključna je dugoročna stabilnost i prilagodljivost spremnika ugljika. Osim toga, postupcima održivog upravljanja može se održati produktivnost, sposobnost regeneracije i vitalnost sektora LULUCF te tako promicati gospodarski i socijalni razvoj smanjujući ugljični i ekološki otisak tog sektora.
- (8) Razvojem održivih i inovativnih praksi i tehnologija, uključujući agroekologiju i agrošumarstvo, može se osnažiti ulogu sektora LULUCF u odnosu na ublažavanje klimatskih promjena i prilagodbu njima, kao i ojačati produktivnost i otpornost tog sektora. Budući da sektor LULUCF ima duge vremenske okvire za povrat ulaganja, dugoročne su strategije važne za jačanje financiranja istraživanja u području razvoja održivih i inovativnih praksi i tehnologija te ulaganja u njih. Ulaganjima u preventivne mjere, kao što su postupci održivog upravljanja, mogu se smanjiti rizici povezani s prirodnim nepogodama.

⁽¹⁾ SL L 282, 19.10.2016., str. 4.

⁽²⁾ Odluka Vijeća (EU) 2016/1841 od 5. listopada 2016. o sklapanju, u ime Europske unije, Pariškog sporazuma donesenog u sklopu Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o klimatskim promjenama (SL L 282, 19.10.2016., str. 1.).

- (9) Europsko vijeće u svojim zaključcima od 22. i 23. lipnja 2017. ponovno je istaknulo da su Unija i njezine države članice predane Programu održivog razvoja do 2030., čiji je cilj, među ostalim, osigurati da upravljanje šumama bude održivo.
- (10) Mjere za smanjenje krčenja i uništavanja šuma te promicanje održivog upravljanja šumama važne su u zemljama u razvoju. U tom kontekstu Vijeće je u svojim zaključcima od 21. listopada 2009. i 14. listopada 2010. podsjetilo na ciljeve Unije da se bruto vrijednosti krčenja tropskih šuma do 2020. smanji za barem 50 % u odnosu na trenutačne razine i zaustavi globalno smanjenje šumskih površina najkasnije do 2030.
- (11) Odlukom br. 529/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ utvrđena su pravila za obračun primjenjiva na emisije i uklanjanja iz sektora LULUCF, čime se doprinijelo razvoju politika koje vode prema uključivanju sektora LULUCF u obvezu smanjenja emisija Unije. Ova bi se Uredba trebala temeljiti na postojećim pravilima za obračun te bi se njome ta pravila trebala ažurirati i poboljšati za razdoblje od 2021. do 2030. Njome bi trebalo utvrditi obveze država članica u pogledu provedbe tih pravila za obračun te bi trebalo također zahtijevati od država članica da osiguraju da cjelokupni sektor LULUCF ne proizvodi neto emisije i da doprinosi cilju dugoročnog poboljšanja ponorâ. Njome ne bi trebalo utvrđivati nikakve obveze u pogledu obračunavanja ili izvješćivanja za privatne stranke, uključujući poljoprivrednike i šumare.
- (12) Sektor LULUCF, uključujući poljoprivredno zemljište, ima izravan i znatan učinak na biološku raznolikost i usluge ekosustava. Stoga je važan cilj politika koje se odnose na taj sektor da zajamče usklađenost s ciljevima strategije Unije za biološku raznolikost. U tom bi sektoru trebalo poduzeti mjere za provedbu i potporu u odnosu i na ublažavanje klimatskih promjena i na prilagodbu njima. Također bi trebalo osigurati usklađenost zajedničke poljoprivredne politike i ove Uredbe. Svi sektori trebaju dati svoj ravnopravan doprinos u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova.
- (13) Močvarna zemljišta djelotvorni su ekosustavi za skladištenje ugljika. Stoga bi se zaštitom i obnovom močvarnih zemljišta mogle smanjiti emisije stakleničkih plinova u sektoru LULUCF. U tom bi kontekstu trebalo voditi računa o pročišćenju verziji Smjernica iz 2006. Međuvladina panela o klimatskim promjenama („IPCC“) za nacionalne inventare stakleničkih plinova u vezi s močvarnim zemljištima.
- (14) Kako bi se osigurao doprinos sektora LULUCF postizanju cilja Unije za smanjenje emisija od najmanje 40 % i dugoročnog cilja iz Pariškog sporazuma, potreban je pouzdan obračunski sustav. Kako bi se dobili točni izračuni emisija i uklanjanja u skladu sa smjernicama IPCC-a za nacionalne inventare stakleničkih plinova iz 2006. („smjernice IPCC-a“), trebalo bi upotrebljavati godišnje prijavljene vrijednosti u skladu s Uredbom (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ za kategorije korištenja zemljišta i prenamjenu kategorija zemljišta, čime se pojednostavnjuju pristupi koji su se primjenjivali u skladu s UNFCCC-om i Kyotskim protokolom. Zemljište koje se prenamijeni u drugu kategoriju korištenja zemljišta trebalo bi smatrati zemljištem u postupku prijelaza prema toj kategoriji u zadanoj vrijednosti od 20 godina prema smjernicama IPCC-a. Države članice trebale bi moći odstupati od te zadane vrijednosti samo za posumljena zemljišta i samo u ograničenim okolnostima za koja postoji opravdanje u smjernicama IPCC-a. Promjene smjernica IPCC-a usvojene na Konferenciji stranaka UNFCCC-a ili Konferenciji stranaka koja služi kao sastanak stranaka Pariškog sporazuma trebalo bi na odgovarajući način prikazati u zahtjevima u pogledu izvješćivanja iz ove Uredbe.
- (15) U međunarodno dogovorenim smjernicama IPCC-a navodi se da se emisije od izgaranja biomase mogu smatrati jednakima nuli u energetske sektoru pod uvjetom da se takve emisije obračunavaju u sektoru LULUCF. Budući da se emisije od izgaranja biomase u Uniji trenutačno smatraju jednakima nuli u skladu s člankom 38. Uredbe Komisije (EU) br. 601/2012 ⁽³⁾ i odredbama iz Uredbe (EU) br. 525/2013, usklađenost sa smjernicama IPCC-a bila bi stoga osigurana samo ako se takve emisije precizno odražavaju u ovoj Uredbi.

⁽¹⁾ Odluka br. 529/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o pravilima za obračun emisija i uklanjanja stakleničkih plinova koji nastaju iz djelatnosti povezanih s korištenjem zemljišta, prenamjenom zemljišta i šumarstvom te informacijama o mjerama povezanim s tim djelatnostima (SL L 165, 18.6.2013., str. 80.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i razini Unije te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EZ (SL L 165, 18.6.2013., str. 13.).

⁽³⁾ Uredba Komisije (EU) br. 601/2012 od 21. lipnja 2012. o praćenju i izvješćivanju o emisijama stakleničkih plinova u skladu s Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 181, 12.7.2012., str. 30.).

- (16) Emisije i uklanjanja iz šumskog zemljišta ovise o nizu prirodnih okolnosti, dinamičnim značajkama šuma povezanim sa starošću, kao i o prošlim i sadašnjim praksama gospodarenja koje se znatno razlikuju među državama članicama. Upotrebom bazne godine ne bi bilo moguće prikazivanje tih čimbenika i posljedičnih cikličnih utjecaja na emisije i uklanjanja ili njihove međugodišnje varijacije. Umjesto toga odgovarajućim bi pravilima za obračun trebalo utvrditi upotrebu referentnih razina za isključivanje učinaka prirodnih značajki i značajki specifičnih za određenu zemlju. Kako bi se zadržali ili ojačali dugoročni ponori ugljika, u referentnim razinama za šume u obzir bi trebalo uzeti svaku neuravnoteženu starosnu strukturu šuma, a budući intenzitet gospodarenja šumama ne bi bez opravdanja trebalo ograničiti. S obzirom na posebnu povijesnu situaciju Hrvatske, u njezinoj referentnoj razini za šume moglo bi se uzeti u obzir i okupaciju njezina državnog područja, rat i poslijeratne okolnosti koje su imale utjecaja na gospodarenje šumama tijekom referentnog razdoblja. Odgovarajućim pravilima za obračun uzimaju se u obzir načela održivog gospodarenja šumama kako su usvojena na ministarskim konferencijama o zaštiti šuma u Europi („Forest Europe“).
- (17) Države članice podnose Komisiji nacionalne računske planove za šumarstvo, uključujući i predložene referentne razine za šume. U nedostatku međunarodnog preispitivanja u okviru UNFCCC-a ili Kyotskog protokola trebalo bi uspostaviti postupak preispitivanja kojim bi se osigurala transparentnost i poboljšala kvaliteta obračuna u toj kategoriji šumskog zemljišta kojim se gospodari.
- (18) Kada procjenjuje nacionalne računske planove za šumarstvo, uključujući u njima predložene referentne razine za šume, Komisija bi trebala polaziti od dobre prakse i iskustva iz stručnih pregleda u okviru UNFCCC-a, među ostalim u pogledu sudjelovanja stručnjaka iz država članica. Komisija bi trebala osigurati da stručnjaci iz država članica budu uključeni u tehničku procjenu toga jesu li predložene referentne razine za šume određene u skladu s kriterijima i zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi. Rezultate tehničke procjene trebalo bi prosljediti Stalnom odboru za šumarstvo uspostavljenom Odlukom Vijeća 89/367/EEZ⁽¹⁾ radi obavijesti. Komisija bi se također trebala savjetovati s dionicima i civilnim društvom. Nacionalni računski planovi za šumarstvo trebala bi se objaviti u skladu s relevantnim zakonodavstvom.
- (19) Povećanom održivom upotrebom drvnih proizvoda na temelju učinka zamjene mogu se znatno ograničiti emisije u atmosferu i povećati uklanjanja stakleničkih plinova iz atmosfere. Pravilima za obračun trebalo bi osigurati da države članice u svojim LULUCF obračunima točno i transparentno prikažu promjene u spremniku ugljika drvnih proizvoda kada do njih dođe kako bi se prepoznala i potaknula povećana upotreba drvnih proizvoda s dugim životnim ciklusom. Komisija bi trebala pružiti smjernice o pitanjima koja se odnose na metodologiju u vezi s obračunom za drvene proizvode.
- (20) Prirodne nepogode, poput požara, najezde insekata i bolesti, ekstremnih meteoroloških pojava i geoloških poremećaja, koje su izvan kontrole država članica te one na njih ne mogu znatno utjecati, mogu izazvati privremene emisije stakleničkih plinova u sektoru LULUCF ili izazvati reverziju prethodnih uklanjanja. Budući da takva reverzija može biti i posljedica odluka u gospodarenju, poput odluka o sječi ili sadnji drveća, ovom bi se Uredbom trebalo osigurati da se u obračunima za sektor LULUCF uvijek točno prikazuju reverzije uklanjanja izazvane ljudskim djelovanjem. Nadalje, ovom bi Uredbom državama članicama trebalo osigurati ograničenu mogućnost da iz svojih obračuna za LULUCF isključe emisije nastale zbog nepogoda na koje ne mogu utjecati. Međutim, način na koji države članice primjenjuju te odredbe ne bi trebao dovesti do neopravdano nižeg obračunavanja.
- (21) Ovisno o nacionalnim prioritetima, države članice trebale bi moći odabrati odgovarajuće nacionalne politike za ostvarivanje svojih obveza u pogledu sektora LULUCF, uključujući mogućnost postizanja ravnoteže između emisija iz jedne kategorije zemljišta i uklanjanja iz druge kategorije zemljišta. Osim toga, u razdoblju od 2021. do 2030. trebale bi moći kumulirati neto uklanjanja. Prijenos prema drugim državama članicama trebali bi i dalje biti dostupni kao dodatna mogućnost, a države članice trebale bi moći upotrebljavati godišnje emisijske kvote utvrđene na temelju Uredbe (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾ kako bi se postigla usklađenost s ovom Uredbom. Upotrebom fleksibilnih mogućnosti utvrđenih u ovoj Uredbi neće se ugroziti ukupna razina ambicije Unijinih ciljeva u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 89/367/EEZ od 29. svibnja 1989. o uspostavi Stalnog odbora za šumarstvo (SL L 165, 15.6.1989., str. 14.).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. kojim se doprinosi mjerama u području klime za ispunjenje obveza u okviru Pariškog sporazuma i izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 (vidjeti stranicu 26 ovoga Službenog lista).

- (22) Šume kojima se gospodari na održiv način obično su ponori, čime se doprinosi ublažavanju klimatskih promjena. U referentnom razdoblju od 2000. do 2009. prijavljena prosječna uklanjanja ponorima sa šumskog zemljišta za cijelu je Uniju iznosio 372 milijuna tona ekvivalenta CO₂ godišnje. Države članice trebale bi osigurati da se ponori i spremnici, uključujući šume, prema potrebi čuvaju i poboljšavaju s ciljem ostvarenja svrhe Pariškog sporazuma i ispunjenja ambicioznih ciljeva Unije u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova do 2050.
- (23) Uklanjanja iz šumskog zemljišta kojim se gospodari trebala bi se obračunavati na temelju buduće referentne razine za šume. Predviđena buduća uklanjanja ponorima trebala bi se temeljiti na ekstrapolaciji praksi gospodarenja šumama i intenzitetu iz referentnog razdoblja. Smanjenje ponora u odnosu na referentnu razinu trebalo bi se računati kao emisije. Trebalo bi uzeti u obzir specifične nacionalne okolnosti i prakse, poput intenziteta sječe koji je niži od uobičajenog ili starenja šuma tijekom referentnog razdoblja.
- (24) Državama članicama trebalo bi pružiti određenu fleksibilnost kako bi privremeno povećali svoj intenzitet sječe, u skladu s praksama održivog gospodarenja šumama koje su sukladne s ciljem utvrđenim u Pariškom sporazumu, pod uvjetom da ukupne emisije unutar Unije ne premaše uklanjanja u cjelokupnom sektoru LULUCF. Na temelju takve fleksibilnosti svim bi državama članicama trebala biti dodijeljena osnovna količina kompenzacije izračunana na temelju faktora izraženog u obliku postotka njihova prijavljenog ponora u razdoblju od 2000. do 2009. kako bi nadoknadile svoje obračunane emisije sa šumskog zemljišta kojim se gospodari. Trebalo bi osigurati da se državama članicama naknada može pružiti samo do razine do koje njihove šume više ne predstavljaju ponore.
- (25) Države članice s vrlo visokom šumskom pokrivenošću u odnosu na prosjek Unije, a posebno manje države članice s vrlo visokom šumskom pokrivenošću, za postizanje ravnoteže emisija u drugim obračunskim kategorijama zemljišta više od drugih država članica ovisе o šumskom zemljištu kojim se gospodari te bi stoga bile pogodnije i imale bi ograničen potencijal za povećanje svoje šumske pokrivenosti. Kompenzacijski faktor bi se, stoga, na temelju šumske pokrivenosti i kopnene površine trebao povećati kako bi se državama članicama s vrlo malom kopnenom površinom i vrlo visokom šumskom pokrivenošću u odnosu na prosjek Unije dodijelio najviši kompenzacijski faktor za referentno razdoblje.
- (26) U svojim zaključcima od 9. ožujka 2012. Vijeće je priznalo posebnosti zemalja bogatih šumama. Te se posebnosti osobito odnose na ograničene mogućnosti u pogledu postizanja ravnoteže emisija s uklanjanjima. S obzirom na to da je država članica najbogatija šumama i uzimajući u obzir njezine posebne geografske karakteristike, Finska se suočava s posebnim poteškoćama u tom pogledu. Finskoj bi stoga trebalo odobriti ograničenu dodatnu naknadu.
- (27) Radi praćenja napretka država članica u ispunjenju obveza u skladu s ovom Uredbom i radi osiguravanja transparentnosti, točnosti, dosljednosti, potpunosti i usporedivosti informacija o emisijama i uklanjanjima, države članice trebale bi Komisiji dostaviti odgovarajuće podatke iz inventara stakleničkih plinova u skladu s Uredbom (EU) br. 525/2013 te bi provjere usklađenosti iz ove Uredbe te podatke trebale uzimati u obzir. Ako država članica u pogledu šumskog zemljišta kojim se gospodari namjerava primijeniti fleksibilnost određenu u ovoj Uredbi, u izvješće o usklađenosti trebala bi uključiti količinu naknade koju namjerava iskoristiti.
- (28) Europska agencija za okoliš trebala bi, prema potrebi i u skladu sa svojim godišnjim programom rada, pomagati Komisiji sa sustavom godišnjeg izvješćivanja o emisijama i uklanjanjima stakleničkih plinova, procjenom informacija o politikama i mjerama te nacionalnim projekcijama, ocjenjivanjem planiranih dodatnih politika i mjera te provjerama usklađenosti koje Komisija provodi u skladu s ovom Uredbom.
- (29) Kako bi se osiguralo primjereno obračunavanje transakcija u skladu s ovom Uredbom, uključujući iskorištavanje fleksibilnih mogućnosti i praćenje usklađenosti, kao i promicanje povećane upotrebe drvnih proizvoda s dugim životnim ciklusom, Komisiji bi u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u pogledu tehničke prilagodbe definicija, uključujući minimalne vrijednosti za definiciju šuma, popisâ stakleničkih plinova i spremnikâ ugljika, utvrđivanja referentnih razina država članica za razdoblja od 2021. do 2025. odnosno od 2026. do 2030., dodavanja novih kategorija drvnih proizvoda, revizije metodologije i zahtjeva u pogledu informacija o prirodnim nepogodama kako bi se odrazile promjene u smjernicama IPCC-a, te obračunavanja transakcija pomoću registra Unije. Potrebne odredbe povezane s obračunavanjem transakcija trebale bi biti sadržane u jedinstvenom instrumentu u kojem su objedinjene odredbe o obračunu iz Uredbe (EU) br. 525/2013, Uredbe (EU) 2018/842, ove Uredbe i Direktive 2003/87/EZ. Posebno je važno da Komisija

tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva ⁽¹⁾ od 13. travnja 2016. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

- (30) Komisija bi u sklopu redovitog izvješćivanja u skladu s Uredbom (EU) br. 525/2013 također trebala ocijeniti ishod pospješujućeg dijaloga u 2018. u okviru UNFCCC-a („dijalog Talanoa“). Ovu bi Uredbu trebalo preispitati 2024. i svakih pet godina nakon toga kako bi se procijenilo njezino cjelokupno funkcioniranje. Pri preispitivanju bi, među ostalim, trebalo voditi računa o rezultatima dijaloga Talanoa i globalnog pregleda stanja na temelju Pariškog sporazuma. Okvir za razdoblje nakon 2030. trebao bi biti u skladu s dugoročnim ciljevima i obvezama iz Pariškog sporazuma.
- (31) Kako bi se osiguralo postojanje učinkovitog, transparentnog i isplativog izvješćivanja te verifikacije emisija i uklanjanja stakleničkih plinova te izvješćivanja svih drugih podataka potrebnih za procjenu usklađenosti zemalja članica s njihovim obvezama, u Uredbu (EU) br. 525/2013 trebalo bi uključiti zahtjeve za izvješćivanje.
- (32) Kako bi se olakšalo prikupljanje podataka i poboljšanje metodologija, korištenje zemljišta trebalo bi popisati te o njemu izvijestiti upotrebom geografskog praćenja svih kopnenih površina u skladu s nacionalnim i Unijanim sustavima za prikupljanje podataka. Trebalo bi što bolje iskoristiti postojeće programe i istraživanja Unije i država članica za prikupljanje podataka, uključujući LUCAS (Land Use/Cover Area frame Survey), Europski program za promatranje Zemlje Copernicus i europski navigacijski satelitski sustav Galileo za prikupljanje podataka. Upravljanje podacima, uključujući razmjenu podataka radi izvješćivanja, ponovne upotrebe i širenja, trebalo bi biti usklađeno sa zahtjevima iz Direktive br. 2007/2/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (33) Uredbu (EU) br. 525/2013 trebalo bi na odgovarajući način izmijeniti.
- (34) Odluka br. 529/2013/EU i dalje bi se trebala primjenjivati na obveze u pogledu obračunavanja i izvješćivanja za obračunsko razdoblje od 1. siječnja 2013. do 31. prosinca 2020. Ova bi se Uredba trebala primjenjivati za obračunska razdoblja od 1. siječnja 2021.
- (35) Odluku br. 529/2013/EU trebalo bi na odgovarajući način izmijeniti.
- (36) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, osobito utvrđivanje obveza država članica za sektor LULUCF kako bi se ispunio cilj Unije u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova za razdoblje od 2021. do 2030., države članice ne mogu dostatno ostvariti, nego se oni zbog svojeg opsega i učinaka na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju obveze država članica u pogledu korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva („LULUCF“) kojima se doprinosi postizanju ciljeva iz Pariškog sporazuma i cilja smanjenja emisija stakleničkih plinova Unije za razdoblje od 2021. do 2030., kao i pravila za obračun emisija i uklanjanja iz sektora LULUCF i provjeru ispunjavanja tih obveza u državama članicama.

⁽¹⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

⁽²⁾ Direktiva 2007/2/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2007. o uspostavljanju Infrastrukture za prostorne informacije u Europskoj zajednici (INSPIRE) (SL L 108, 25.4.2007., str. 1.).

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na emisije i uklanjanja stakleničkih plinova navedenih u Prilogu I. odjeljku A, prijavljenih u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) br. 525/2013, a koji se pojavljuju unutar bilo koje od sljedećih obračunskih kategorija zemljišta na državnim područjima država članica:

(a) u razdobljima od 2021. do 2025. i od 2026. do 2030.:

- i. „pošumljeno zemljište”: korištenje zemljišta prijavljenog kao zemljište pod usjevima, travnjak, močvarno zemljište, naselje ili drugo zemljište koji su pretvoreni u šumsko zemljište;
- ii. „iskršeno zemljište”: korištenje zemljišta prijavljenog kao šumsko zemljište pretvoreno u zemljište pod usjevima, travnjak, močvarno zemljište, naselje ili drugo zemljište;
- iii. „zemljište pod usjevima kojim se gospodari”: korištenje zemljišta prijavljenog kao:
  - zemljište pod usjevima koje ostaje zemljište pod usjevima,
  - travnjak, močvarno zemljište, naselje ili drugo zemljište koji su pretvoreni u zemljište pod usjevima ili
  - zemljište pod usjevima pretvoreno u močvarno zemljište, naselje ili drugo zemljište;
- iv. „travnjak kojim se gospodari”: korištenje zemljišta prijavljenog kao:
  - travnjak koji ostaje travnjak
  - zemljište pod usjevima, močvarno zemljište, naselje ili drugo zemljište koji su pretvoreni u travnjak ili
  - travnjak pretvoren u močvarno zemljište, naselje ili drugo zemljište;
- v. šumsko zemljište kojim se gospodari: korištenje zemljišta prijavljenog kao šumsko zemljište koje ostaje šumsko zemljište.

(b) od 2026.: „močvarno zemljište kojim se gospodari”: korištenje zemljišta prijavljenog ka:

- močvarno zemljište koje ostaje močvarno zemljište,
- naselje ili drugo zemljište koji su pretvoreni u močvarno zemljište ili
- močvarno zemljište pretvoreno u naselje ili drugo zemljište.

2. U razdoblju od 2021. do 2025. država članica može u opseg svoje obveze na temelju članka 4. ove Uredbe uključiti emisije i uklanjanja stakleničkih plinova navedenih u odjeljku A Priloga I. ovoj Uredbi, prijavljene u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) br. 525/2013, a koji se pojavljuju unutar obračunske kategorije zemljišta močvarnog zemljišta kojim se gospodari na svojem državnom području. Ova se Uredba također primjenjuje na takve emisije i uklanjanja koje je uključila država članica.

3. Ako država članica u skladu sa stavkom 2. namjerava uključiti močvarno zemljište kojim se gospodari u opseg svoje obveze, o tome obavještuje Komisiju do 31. prosinca 2020.

4. Ako je to potrebno s obzirom na iskustvo stečeno u primjeni pročišćenih Smjernica IPCC-a, Komisija može predložiti da se obvezno obračunavanje za močvarna zemljišta kojima se gospodari odgodi za razdoblje od dodatnih pet godina.

Članak 3.

Definicije

1. Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „ponor” znači svaki postupak, djelatnost ili mehanizam kojim se iz atmosfere uklanja staklenički plin, aerosol ili prethodnik stakleničkog plina;

2. „izvor” znači svaki postupak, djelatnost ili mehanizam kojim se u atmosferu ispušta staklenički plin, aerosol ili prethodnik stakleničkog plina;
3. „spremnik ugljika” znači cijela biogeokemijska značajka ili sustav na državnom području države članice ili njihov dio, u kojem se pohranjuje ugljik, svaki prethodnik stakleničkog plina koji sadrži ugljik ili svaki staklenički plin koji sadrži ugljik;
4. „zaliha ugljika” znači masa ugljika pohranjena u spremniku ugljika;
5. „drvni proizvod” znači svaki proizvod sječe drva koji je napustio lokaciju sječe;
6. „šuma” znači zemljište određeno minimalnim vrijednostima za površinu zemljišta, lisnati šumski pokrov ili odgovarajući stupanj gustoće te potencijalnu visinu drveća u zrelosti na mjestu rasta drveća, kako je određeno za svaku državu članicu u Prilogu II. Uključuje površine s drvećem, među ostalim grupe mladog, prirodno rastućeg drveća, ili plantaže koje tek trebaju dosegnuti minimalne vrijednosti lisnatog šumskog pokrova ili odgovarajućeg stupnja gustoće ili minimalnu visinu drveća, kako je utvrđeno u Prilogu II., uključujući svaku površinu koja inače čini dio šumskog zemljišta, ali na kojoj privremeno nema drveća uslijed ljudskog djelovanja, poput sječe, ili prirodnih uzroka, ali za koju se može očekivati da ponovno postane šuma;
7. „referentna razina za šume” znači procjena, izražena u tonama ekvivalenta CO₂ godišnje, prosječnih godišnjih neto emisija ili uklanjanja iz šumskog zemljišta kojim se gospodari na državnom području države članice u razdoblju od 2021. do 2025. i od 2026. do 2030. na temelju kriterija utvrđenih ovom Uredbom;
8. „vrijednost vremena poluraspada” znači broj godina potrebnih da se količina ugljika pohranjena u kategoriji drvnih proizvoda smanji na polovicu svoje početne vrijednosti;
9. „prirodne nepogode” znači svaki neantropogeni događaj ili okolnost koja izaziva znatne emisije u šumama i čija je pojava izvan kontrole određene države članice, a čije učinke država članica objektivno nije u mogućnosti znatno ograničiti, čak i nakon njihove pojave, na emisije;
10. „trenutačna oksidacija” znači metoda obračunavanja pri kojoj se pretpostavlja da se cijela količina ugljika pohranjenog u drvnim proizvodima ispušta u atmosferu u trenutku sječe.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 16. s ciljem izmjene ili brisanja definicija iz ovog članka stavka 1. ili dodavanja novih definicija u njega radi prilagođavanja tog stavka znanstvenom razvoju ili tehničkom napretku te radi osiguravanja dosljednosti između tih definicija i svih promjena relevantnih definicija u smjernicama IPCC-a usvojenima na Konferenciji stranaka UNFCCC-a ili Konferenciji stranaka koja služi kao sastanak stranaka Pariškog sporazuma.

Članak 4.

Obveze

Za razdoblje od 2021. do 2025. i od 2026. do 2030., uzimajući u obzir fleksibilne mogućnosti predviđene u člancima 12. i 13., svaka država članica osigurava da emisije ne premašuju uklanjanja, što se računa kao zbroj ukupnih emisija i ukupnih uklanjanja na njezinom državnom području u obračunskim kategorijama svih zemljišta iz članka 2. zajedno, prema obračunu u skladu s ovom Uredbom.

Članak 5.

Opća pravila za obračun

1. Svaka država članica priprema i vodi obračune koji točno prikazuju emisije i uklanjanja iz obračunskih kategorija zemljišta iz članka 2. Države članice osiguravaju da njihovi obračuni i drugi podaci dostavljeni na temelju ove Uredbe budu točni, potpuni, dosljedni, usporedivi i transparentni. Države članice emisije označavaju pozitivnim predznakom (+), a uklanjanja negativnim predznakom (-).

2. Države članice sprečavaju svaki dvostruki obračun emisija ili uklanjanja, posebno osiguravanjem da se emisije i uklanjanja ne obračunavaju u više od jedne obračunske kategorije zemljišta.
3. Ako je zemljište prenamijenjeno, države članice 20 godina od te prenamjene mijenjaju kategorizaciju šumskog zemljišta, zemljišta pod usjevima, travnjaka, močvarnog zemljišta, naselja i drugih zemljišta iz kategorije za takvo zemljište pretvoreno u drugu vrstu zemljišta u kategoriju za takvo zemljište koje ne mijenja namjenu.
4. Države članice uključuju u svoje obračune za svaku obračunsku kategoriju zemljišta svaku promjenu zalihe ugljika iz spremnika ugljika navedenih u Prilogu I. odjeljku B. Države članice mogu odlučiti da u svoje obračune ne uključe promjene zaliha ugljika iz spremnika ugljika ako spremnik ugljika nije izvor. Međutim, ta mogućnost neuključivanja promjena zaliha ugljika u obračun ne primjenjuje se na spremnike ugljika za nadzemnu biomasu, mrtvo drvo i drvene proizvode iz obračunske kategorije šumskog zemljišta kojim se gospodari.
5. Države članice vode potpunu i točnu evidenciju svih podataka kojima se koriste u pripremi svojih obračuna.
6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 16. s ciljem izmjene Priloga I. kako bi se u obzir uzele promjene u smjericama IPCC-a usvojene na Konferenciji stranaka UNFCCC-a ili Konferenciji stranaka koja služi kao sastanak stranaka Pariškog sporazuma.

Članak 6.

Obračun za pošumljeno zemljište i iskrčeno zemljište

1. Države članice obračunavaju emisije i uklanjanja koji proizlaze iz pošumljenog zemljišta i iskrčenog zemljišta kao ukupne emisije i ukupna uklanjanja za svaku godinu u razdoblju od 2021. do 2025. i od 2026. do 2030.
2. Odstupajući od članka 5. stavka 3., ako je zemljište prenamijenjeno iz zemljišta pod usjevima, travnjaka, močvarnog zemljišta, naselja ili drugog zemljišta u šumsko zemljište, država članica može promijeniti kategorizaciju takva zemljišta iz kategorije zemljišta pretvorenog u šumsko zemljište u kategoriju šumskog zemljišta koje ostaje šumsko zemljište, 30 godina nakon datuma te prenamjene ako je to opravdano na temelju smjernica IPCC-a.
3. Pri izračunavanju emisija i uklanjanja koji proistječu iz pošumljenog zemljišta i iskrčenog zemljišta svaka država članica određuje šumsku površinu upotrebom parametara utvrđenih u Prilogu II.

Članak 7.

Obračun za zemljište pod usjevima kojim se gospodari, travnjak kojim se gospodari i močvarno zemljište kojim se gospodari

1. Svaka država članica obračunava emisije i uklanjanja iz zemljišta pod usjevima kojim se gospodari računajući ih kao emisije i uklanjanja u razdobljima od 2021. do 2025. i od 2026. do 2030. umanjene za vrijednost dobivenu kad se njihove prosječne godišnje emisije i uklanjanja iz zemljišta pod usjevima kojim se gospodari u baznom razdoblju od 2005. do 2009. pomnože s pet.
2. Svaka država članica obračunava emisije i uklanjanja iz travnjaka kojim se gospodari računajući ih kao emisije i uklanjanja u razdobljima od 2021. do 2025. i od 2026. do 2030. umanjene za vrijednost dobivenu kad se njihove prosječne godišnje emisije i uklanjanja iz travnjaka kojim se gospodari u baznom razdoblju od 2005. do 2009. pomnože s pet.
3. Tijekom razdoblja od 2021. do 2025. svaka država članica koja na temelju članka 2. stavka 2. uključuje močvarno zemljište kojim se gospodari u opseg svoje obveze, a tijekom razdoblja od 2026. do 2030. sve države članice, obračunava emisije i uklanjanja iz močvarnih zemljišta kojima se gospodari računajući ih kao emisije i uklanjanja u dotičnim razdobljima umanjene za vrijednost dobivenu kad se njihove prosječne godišnje emisije i uklanjanja iz močvarnih zemljišta kojima se gospodari u baznom razdoblju od 2005. do 2009. pomnože s pet.

4. Tijekom razdoblja od 2021. do 2025. države članice koje su na temelju članka 2. stavka 2. odlučile ne uključiti močvarno zemljište kojim se gospodari u opseg svojih obveza ipak izvještavaju Komisiju o emisijama i uklanjanjima iz korištenja zemljišta prijavljenog kao:

- (a) močvarno zemljište koje ostaje močvarno zemljište,
- (b) naselje ili drugo zemljište, pretvoreno u močvarno zemljište, ili
- (c) močvarno zemljište pretvoreno u naselje ili drugo zemljište.

Članak 8.

Obračun za šumsko zemljište kojim se gospodari

1. Svaka država članica obračunava emisije i uklanjanja iz šumskog zemljišta kojim se gospodari računajući ih kao emisije i uklanjanja u razdobljima od 2021. do 2025. i od 2026. do 2030. umanjene za vrijednost dobivenu kad se referentna razina za šume dotične države članice pomnoži s pet.

2. Ako je rezultat izračuna iz stavka 1. ovog članka negativan u odnosu na referentnu razinu države članice za šume, dotična država članica mora u svoj obračun za šumsko zemljište kojim se gospodari uračunati ukupna neto uklanjanja koja ne prelaze protuvrijednost od 3,5 % emisija te države članice u njezinoj baznoj godini ili razdoblju kako je navedeno u Prilogu III., pomnoženo s pet. Neto uklanjanja iz spremnika ugljika mrtvog drva i drvnih proizvoda, osim kategorije papira kako je navedeno u članku 9. stavku 1. točki (a), i iz obračunske kategorije šumskih zemljišta kojima se gospodari ne podliježu tom ograničenju.

3. Države članice Komisiji podnose svoje nacionalne računске planove za šumarstvo, uključujući predloženu referentnu razinu za šume, do 31. prosinca 2018. za razdoblje od 2021. do 2025. odnosno do 30. lipnja 2023. za razdoblje od 2026. do 2030. Nacionalni računski plan za šumarstvo sadrži sve elemente iz Priloga IV. odjeljka B i objavljuje se, među ostalim i na internetu.

4. Države članice određuju svoje referentne razine za šume na temelju kriterija utvrđenih u Prilogu IV. odjeljku A. U referentnoj razini za šume za Hrvatsku uz kriterije navedene u odjeljku A Priloga IV. mogu se uzeti u obzir i okupacija njezina državnog područja, ratne i poslijeratne okolnosti koje su imale utjecaja na gospodarenje šumama tijekom referentnog razdoblja.

5. Referentna razina za šume temelji se na nastavku prakse održivog gospodarenja šumama, kako je zabilježeno u razdoblju od 2000. do 2009., uzimajući obzir dinamične značajke šuma povezane sa starošću u nacionalnim šumama, upotrebom najboljih dostupnih podataka.

U referentnim razinama za šume, kako je utvrđeno u skladu s prvim podstavkom, uzima se u obzir budući utjecaj dinamične značajke šuma povezane sa starošću kako se ne bi neopravdano ograničio intenzitet gospodarenja šumama kao temeljni element prakse održivoga gospodarenja šumama, s ciljem održavanja ili jačanja dugoročnih ponora ugljika.

Države članice pokazuju dosljednost između metoda i podataka koji se upotrebljavaju za utvrđivanje predložene referentne razine za šume u nacionalnom računskom planu za šumarstvo i onih koji se upotrebljavaju u izvješćivanju za šumsko zemljište kojim se gospodari.

6. Komisija u savjetovanju sa stručnjacima koje su imenovale države članice provodi tehničku procjenu nacionalnih računskih planova za šumarstvo koje su države članice podnijele u skladu sa stavkom 3. ovog članka kako bi se procijenilo u kojoj su mjeri predložene referentne razine za šume određene u skladu s načelima i zahtjevima iz stavaka 4., i 5. ovog članka i članka 5. stavka 1. Osim toga, Komisija bi se trebala savjetovati s dionicima i civilnim društvom. Komisija objavljuje sažetak obavljenog rada, uključujući stajališta stručnjaka koje su imenovale države članice, i zaključke u vezi s njime.

Komisija, prema potrebi, izdaje tehničke preporuke državama članicama u kojima se odražavaju zaključci tehničke procjene kako bi se olakšala tehnička revizija predloženih referentnih razina za šumarstvo. Komisija te tehničke preporuke objavljuje.

7. Prema potrebi i na temelju tehničkih procjena te, ako je primjenjivo, tehničkih preporuka, države članice Komisiji dostavljaju svoje revidirane predložene referentne razine za šume do 31. prosinca 2019. za razdoblje od 2021. do 2025. odnosno do 30. lipnja 2024. za razdoblje od 2026. do 2030. Komisija objavljuje predložene referentne razine za šume koje su dostavile države članice.

8. Na temelju predloženih referentnih razina za šume koje su dostavile države članice, tehničke procjene obavljene u skladu sa stavkom 6. ovog članka i, ako je primjenjivo, revidiranih predloženih referentnih razina za šume dostavljenih na temelju stavka 7. ovog članka Komisija u skladu s člankom 16. donosi delegirane akte kojima se izmjenjuje Prilog IV. s ciljem utvrđivanja referentnih razina za šume koje države članice trebaju primijeniti za razdoblja od 2021. do 2025. i od 2026. do 2030.

9. Ako država članica ne podnese Komisiji svoju referentnu razinu za šume do datuma utvrđenih u ovom članku stavku 3. i, ako je primjenjivo, stavku 7. ovog članka, Komisija u skladu s člankom 16. donosi delegirane akte kojima se izmjenjuje Prilog IV. s ciljem utvrđivanja referentne razine za šume koju ta država članica treba primjenjivati u razdoblju od 2021. do 2025. ili od 2026. do 2030. s obzirom na sve tehničke procjene provedene u skladu s ovim člankom stavkom 6.

10. Delegirani akti iz stavaka 8. i 9. donose se do 31. listopada 2020. za razdoblje od 2021. do 2025. odnosno do 30. travnja 2025. za razdoblje od 2026. do 2030.

11. Kako bi se osigurala dosljednost iz stavka 5. ovog članka, države članice prema potrebi podnose Komisiji tehničke ispravke za koje nisu potrebne izmjene delegiranih akata donesenih u skladu sa stavcima 8. i 9. ovog članka do datuma navedenih u članku 14. stavku 1.

Članak 9.

Obračun za drvene proizvode

1. U obračunima pruženima u skladu s člankom 6. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. u pogledu drvnih proizvoda države članice prikazuju emisije i uklanjanja koji proizlaze iz promjena zaliha ugljika drvnih proizvoda u sljedećim kategorijama, primjenom funkcije raspada prvog reda, metoda i zadanih vrijednosti vremena poluraspada iz Priloga V.:

(a) papir;

(b) drvene ploče;

(c) piljeno drvo.

2. Komisija u skladu s člankom 16. za izmjenu ovog članka stavka 1. i Priloga V. dodavanjem novih kategorija drvnih proizvoda koji imaju učinak sekvestracije ugljika donosi delegirane akte koji se temelje na smjernicama IPCC-a koje je usvojila Konferencija stranaka UNFCCC-a ili Konferencija stranaka koja služi kao sastanak stranaka Pariškog sporazuma te se njima osigurava ekološki integritet.

3. Države članice mogu odrediti proizvode od materijala na bazi drva, uključujući koru, koji su obuhvaćeni postojećim i novih kategorijama iz stavaka 1. odnosno 2., na temelju smjernica IPCC-a koje je usvojila Konferencija stranaka UNFCCC-a ili Konferencija stranaka koja služi kao sastanak stranaka Pariškog sporazuma, pod uvjetom da su dostupni podaci transparentni i provjerljivi.

Članak 10.

Obračun za prirodne nepogode

1. Na kraju svakog od razdoblja od 2021. do 2025. i od 2026. do 2030. države članice mogu iz svojih obračuna za pošumljeno zemljište i šumsko zemljište kojim se gospodari isključiti emisije stakleničkih plinova, koje su posljedica prirodnih nepogoda, koje premašuju prosječne emisije prouzročene prirodnim nepogodama u razdoblju od 2001. do 2020. isključujući statističke netipične vrijednosti („pozadinska razina“). Ta se pozadinska razina izračunava u skladu s ovim člankom i Prilogom VI.

2. Ako primjenjuje stavak 1., država članica:
  - (a) Komisiji dostavlja informacije o pozadinskoj razini za obračunske kategorije zemljišta iz stavka 1. te podacima i metodama upotrijebljenima u skladu s Prilogom VI.; i
  - (b) isključuje iz obračuna do 2030. sva kasnija uklanjanja na zemljištu pogođenom prirodnim nepogodama.
3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 16. radi izmjene Priloga VI. s ciljem revidiranja zahtjeva u pogledu metodologije i informacija iz tog Priloga kako bi se u obzir uzele promjene u smjernicama IPCC-a usvojene na Konferenciji stranaka UNFCCC-a ili Konferenciji stranaka koja služi kao sastanak stranaka Pariškog sporazuma.

Članak 11.

Fleksibilne mogućnosti

1. Država članica može upotrijebiti:
  - (a) opće fleksibilne mogućnosti navedene u članku 12.; i
  - (b) s ciljem osiguravanja usklađenosti s obvezom iz članka 4., fleksibilnu mogućnost za šumsko zemljište kojim se gospodari navedenu u članku 13.
2. Ako država članica nije ispunila zahtjeve u pogledu praćenja utvrđene u članku 7. stavku 1. točki (da) Uredbe (EU) br. 525/2013, središnji administrator određen na temelju članka 20. Direktive 2003/87/EZ („središnji administrator”) toj državi članici privremeno zabranjuje prenošenje ili akumuliranje u skladu s člankom 12. stavcima 2. i 3. ove Uredbe ili korištenje fleksibilne mogućnosti za šumsko zemljište kojim se gospodari u skladu s člankom 13. ove Uredbe.

Članak 12.

Opće fleksibilne mogućnosti

1. Ako ukupne emisije premaše ukupna uklanjanja u državi članici, a ta je država članica odlučila iskoristiti svoju fleksibilnu mogućnost i zatražila brisanje godišnjih emisijskih kvota na temelju Uredbe (EU) 2018/842, količina izbrisanih godišnjih emisijskih kvota uzima se u obzir pri ispunjavanju obveze te države članice u skladu s člankom 4. ove Uredbe.
2. Do mjere do koje ukupna uklanjanja premaše ukupne emisije u državi članici i nakon oduzimanja bilo koje količine uzete u obzir prema članku 7. Uredbe (EU) 2018/842, ta država članica može preostalu količinu uklanjanja prenijeti drugoj državi članici. Prenesena količina uzima se u obzir pri procjeni ispunjavanja obveza države članice primateljice u skladu s člankom 4. ove Uredbe.
3. Do mjere do koje ukupna uklanjanja premaše ukupne emisije u državi članici u razdoblju od 2021. do 2025. i nakon oduzimanja bilo koje količine uzete u obzir na temelju članka 7. Uredbe (EU) 2018/842 ili prenesene drugoj državi članici u skladu s ovim člankom stavkom 2., ta država članica može akumulirati preostalu količinu uklanjanja za razdoblje od 2026. do 2030.
4. Kako bi se izbjeglo dvostruko obračunavanje, količina neto uklanjanja uzetih u obzir na temelju članka 7. Uredbe (EU) 2018/842 oduzima se toj državi članici od količine raspoložive za prijenos drugoj državi članici ili za akumuliranje u skladu s ovim člankom stavcima 2. i 3.

Članak 13.

Fleksibilna mogućnost za šumsko zemljište kojim se gospodari

1. Ako u državi članici ukupne emisije premaše ukupna uklanjanja u obračunskim kategorijama zemljišta iz članka 2. prema obračunu u skladu s ovom Uredbom, ta država članica može iskoristiti fleksibilnu mogućnost za šumsko zemljište kojim se gospodari utvrđenu ovim člankom radi postizanja usklađenosti s člankom 4.

2. Ako je rezultat izračuna iz članka 8. stavka 1. pozitivan broj, dotična država članica ima pravo na naknadu tih emisija pod uvjetom da:

- (a) država članica uključila je u svoju strategiju podnesenu u skladu s člankom 4. Uredbe (EU) br. 525/2013 postojeće ili planirane konkretne mjere za osiguravanje očuvanja ili poboljšanja, prema potrebi, šumskih ponora i spremnika; i
- (b) ukupne emisije unutar Unije ne premašuju ukupna uklanjanja u obračunskim kategorijama zemljišta iz članka 2. ove Uredbe za razdoblje u kojem država članica namjerava iskoristiti naknadu. Prilikom procjene premašuju li ukupne emisije u Uniji ukupna uklanjanja, Komisija osigurava da države članice izbjegavaju dvostruko obračunavanje, osobito pri izvršavanju fleksibilnih mogućnosti utvrđenih u ovoj Uredbi i Uredbi (EU) 2018/842.

3. U pogledu iznosa naknade dotična država članica može nadoknaditi:

- (a) ponore obračunane kao emisije na temelju njihove referentne razine za šume; i
- (b) najveći iznos naknade za tu državu članicu iz Priloga VII. za razdoblje od 2021. do 2030.

4. Finska može nadoknaditi do 10 milijuna tona ekvivalenta emisija CO₂ pod uvjetom da ispunjava uvjete navedene u ovom članku stavku 2. točkama (a) i (b).

Članak 14.

Provjera usklađenosti

1. Do 15. ožujka 2027. za razdoblje od 2021. do 2025. odnosno do 15. ožujka 2032. za razdoblje od 2026. do 2030. države članice Komisiji podnose izvješće o usklađenosti koje uključuje: bilancu ukupnih emisija i ukupnih uklanjanja za relevantno razdoblje za svaku od obračunskih kategorija zemljišta iz članka 2., primjenjujući pravila za obračun utvrđena ovom Uredbom.

Takvo izvješće također prema potrebi sadrži pojedinosti o namjeri iskorištavanja fleksibilnih mogućnosti iz članka 11. i s njima povezanih količina ili o iskorištavanju takvih fleksibilnih mogućnosti i s njima povezanih količina.

2. Komisija provodi sveobuhvatno preispitivanje izvješća o usklađenosti iz stavka 1. ovog članka radi procjene usklađenosti s člankom 4.

3. Komisija u 2027. priprema izvješće za razdoblje od 2021. do 2025. i u 2032. za razdoblje od 2026. do 2030. o Unijinim ukupnim emisijama i ukupnim uklanjanjima stakleničkih plinova za svaku od obračunskih kategorija zemljišta iz članka 2. izračunanim kao ukupne prijavljene emisije i ukupna prijavljena uklanjanja za to razdoblje umanjene za vrijednost dobivenu kad se Unijine prosječne godišnje prijavljene emisije i uklanjanja u razdoblju od 2000. do 2009. pomnože s pet.

4. U skladu s godišnjim programom rada Komisiji pri provedbi okvira za praćenje i usklađenost utvrđenog u ovim člankom pomaže Europska agencija za okoliš.

Članak 15.

Registar

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 16. ove Uredbe radi dopune ove Uredbe kako bi se utvrdila pravila za bilježenje količine emisija i uklanjanja za svaku obračunsku kategoriju zemljišta u svakoj državi članici te kako bi se osiguralo da obračun koji se provodi u vezi s izvršavanjem fleksibilnih mogućnosti na temelju članka 12. i 13. ove Uredbe s pomoću registra Unije uspostavljenog u skladu s člankom 10. Uredbe (EU) br. 525/2013 bude točan.

2. Središnji administrator automatski provjerava svaku transakciju u skladu s ovom Uredbom i, prema potrebi, blokira transakcije kako bi osigurao da ne dođe do nepravilnosti.
3. Informacije iz stavaka 1. i 2. dostupne su javnosti.

Članak 16.

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima ovim člankom.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 2., članka 5. stavka 6., članka 8. stavka 8. i 9., članka 9. stavka 2., članka 10. stavka 3. i članka 15. stavka 1. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od 9. srpnja 2018. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za isto razdoblje osim ako se Europski parlament ili Vijeće ne usprotive takvom produženju najmanje tri mjeseca prije isteka svakog razdoblja.
3. Delegiranje ovlasti iz članka 3. stavka 2., članka 5. stavka 6., članka 8. stavka 8. i 9., članka 9. stavka 2., članka 10. stavka 3. i članka 15. stavka 1. Europski parlament ili Vijeće mogu opozvati u bilo kojem trenutku. Odlukom o opozivu prestaje delegiranje ovlasti navedenih u toj odluci. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 3. stavkom 2., člankom 5. stavkom 6., člankom 8. stavkom 8. i 9., člankom 9. stavka 2., člankom 10. stavkom 3. te člankom 15. stavkom 1. stupa na snagu isključivo ako Europski parlament ili Vijeće ne uloži prigovor u razdoblju od dva mjeseca nakon što je Europski parlament ili Vijeće primilo obavijest o tom aktu ili ako su prije isteka tog razdoblja Europski parlament i Vijeće zajedno obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovor. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 17.

Preispitivanje

1. Ova Uredba preispituje se, uzimajući u obzir, među ostalim, međunarodne događaje i napore uložene u postizanje dugoročnih ciljeva Pariškog sporazuma.

Na temelju zaključaka izvješća pripremljenog u skladu s člankom 14. stavkom 3. i rezultata procjene provedene na temelju članka 13. stavka 2. točke (b) Komisija prema potrebi podnosi prijedloge radi osiguravanja poštovanja integriteta općeg cilja Unije u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova do 2030. i njezina doprinosa ciljevima Pariškog sporazuma.

2. Komisija u roku od šest mjeseci nakon svakoga globalnog pregleda stanja dogovorenog na temelju članka 14. Pariškog sporazuma podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Uredbe, uključujući, prema potrebi, procjenu učinaka fleksibilnih mogućnosti iz članka 11., kao i doprinos na temelju ove Uredbe općem cilju Unije u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova do 2030. i njezinu doprinosu ciljevima Pariškog sporazuma, posebno s obzirom na potrebu za dodatnim politikama i mjerama Unije, uključujući okvir za razdoblje nakon 2030., s obzirom na nužno povećanje smanjenja emisija stakleničkih plinova i uklanjanja u Uniji, te prema potrebi podnosi prijedloge.

Članak 18.

Izmjena Uredbe (EU) br. 525/2013

Uredba (EU) br. 525/2013 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 7. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeća točka:

„(da) od 2023. o svojim emisijama i uklanjanjima obuhvaćenima člankom 2. Uredbe (EU) 2018/841 Europskog parlamenta i Vijeća u skladu (*) s metodologijama navedenima u Prilogu III.a ovoj Uredbi;

(*) Uredba (EU) 2018/841 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o uključivanju emisija i uklanjanja stakleničkih plinova iz korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva u okvir za klimatsku i energetska politiku do 2030. te o izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 i Odluke br. 529/2013/EU (SL L 156, 19.6.2018., str. 1.).“;

(b) dodaje se sljedeći podstavak:

„Država članica može zatražiti da joj Komisija odobri odstupanje od točke (da) prvog podstavka radi primjene drukčije metodologije od one navedene u Prilogu III.a ako se potrebno poboljšanje metodologije ne može postići na vrijeme da bi se moglo uzeti u obzir u inventarima stakleničkih plinova za razdoblje od 2021. do 2030. ili ako bi trošak poboljšanja metodologije bio nerazmjerno visok u usporedbi s koristima primjene takve metodologije za poboljšanje obračuna emisija i uklanjanja zbog neznatnog značenja emisija i uklanjanja iz dotičnih spremnika ugljika. Države članice koje žele iskoristiti to odstupanje dostavljaju obrazloženi zahtjev Komisiji do 31. prosinca 2020., u kojem navode do kojeg bi se vremena moglo provesti poboljšanje metodologije, predložiti alternativna metodologija ili oboje, te procjenu mogućih utjecaja na točnost obračuna. Komisija može zatražiti da država članica dostavi dodatne informacije u utvrđenom, razumnom roku. Ako Komisija smatra da je zahtjev opravdan, odobrava odstupanje. Ako Komisija odbije zahtjev, ona mora obrazložiti svoju odluku.“;

2. u članku 13. stavku 1. točki (c) dodaje se sljedeća podtočka:

„viii. od 2023. informacije o nacionalnim politikama i mjerama koje su provedene s ciljem ispunjavanja obveza iz Uredbe (EU) 2018/841 te informacije o planiranim dodatnim nacionalnim politikama i mjerama predviđenima s ciljem ograničavanja emisija stakleničkih plinova ili povećanja ponora koji prelaze njihove obveze u skladu s tom Uredbom;“;

3. u članak 14. stavak 1. umeće se sljedeća točka:

„(ba) od 2023. projekcije ukupnih stakleničkih plinova i odvojene procjene predviđenih emisija i uklanjanja stakleničkih plinova obuhvaćene Uredbom (EU) 2018/841“;

4. umeće se sljedeći Prilog:

„PRILOG III.A

Metodologije za praćenje i izvješćivanje iz članka 7. stavka 1. točke (da)

Pristup 3. Geografski eksplicitni podaci o prenamjeni zemljišta u skladu sa smjernicama IPCC-a iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova.

Metodologija prve razine (Tier 1) u skladu sa smjernicama IPCC-a iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova.

Za emisije i uklanjanja iz spremnika ugljika koji obuhvaća najmanje 25–30 % emisija ili uklanjanja u kategoriji izvora ili ponora koja je prioritet u nacionalnom sustavu inventara jer njezina procjena ima znatan utjecaj na ukupan inventar stakleničkih plinova te zemlje u smislu apsolutne razine emisije i uklanjanja, na trend emisija i uklanjanja ili na nesigurnosti u pogledu emisija i uklanjanja u kategorijama korištenja zemljišta, najmanje metodologija druge razine (Tier 2), u skladu sa smjericama IPCC-a iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova.

Države članice potiču se na primjenu metodologije treće razine (Tier 3), u skladu sa smjericama IPCC-a iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova.”.

Članak 19.

Izmjena Uredbe br. 529/2013/EU

Odluka br. 529/2013/EU mijenja se kako slijedi:

1. članak 3. stavak 2. prvi podstavak briše se;
2. članak 6. stavak 4. briše se.

Članak 20.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 30. svibnja 2018.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednik
L. PAVLOVA

PRILOG I.

STAKLENIČKI PLINOV I SPREMNICI UGLJIKA

A. Staklenički plinovi iz članka 2.:

- (a) ugljikov dioksid (CO₂);
- (b) metan (CH₄);
- (c) didušikov oksid (N₂O)

Ovi staklenički plinovi izražavaju se u tonama ekvivalenta CO₂ i određuju na temelju Uredbe (EU) br. 525/2013.

B. Spremnici ugljika iz članka 5. stavka 4.:

- (a) nadzemna biomasa;
  - (b) podzemna biomasa;
  - (c) listinac;
  - (d) mrtvo drvo;
  - (e) organski ugljik u tlu;
  - (f) drvni proizvodi za obračunske kategorije zemljišta pošumljeno zemljište i šumsko zemljište kojim se gospodari.
-

PRILOG II.

MINIMALNE VRIJEDNOSTI ZA PARAMETRE POVRŠINE ZEMLJIŠTA, ZASTRTOSTI TLA KROŠNJAMA I VISINE DRVEĆA

Država članica	Površina (ha)	Lisnati šumski pokrov (%)	Visina drveća (m)
Belgija	0,5	20	5
Bugarska	0,1	10	5
Češka	0,05	30	2
Danska	0,5	10	5
Njemačka	0,1	10	5
Estonija	0,5	30	2
Irska	0,1	20	5
Grčka	0,3	25	2
Španjolska	1,0	20	3
Francuska	0,5	10	5
Hrvatska	0,1	10	2
Italija	0,5	10	5
Cipar	0,3	10	5
Latvija	0,1	20	5
Litva	0,1	30	5
Luksemburg	0,5	10	5
Mađarska	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Nizozemska	0,5	20	5
Austrija	0,05	30	2
Poljska	0,1	10	2
Portugal	1,0	10	5
Rumunjska	0,25	10	5
Slovenija	0,25	30	2
Slovačka	0,3	20	5
Finska	0,5	10	5
Švedska	0,5	10	5
Ujedinjena Kraljevina	0,1	20	2

PRILOG III.

BAZNA GODINA ILI PERIOD ZA POTREBE IZRAČUNA GORNJE GRANICE U SKLADU S ČLANKOM 8. STAVKOM 2.

Država članica	Bazna godina/period
Belgija	1990.
Bugarska	1988.
Češka	1990.
Danska	1990.
Njemačka	1990.
Estonija	1990.
Irska	1990.
Grčka	1990.
Španjolska	1990.
Francuska	1990.
Hrvatska	1990.
Italija	1990.
Cipar	1990.
Latvija	1990.
Litva	1990.
Luksemburg	1990.
Mađarska	1985.–1987.
Malta	1990.
Nizozemska	1990.
Austrija	1990.
Poljska	1988.
Portugal	1990.
Rumunjska	1989.
Slovenija	1986.
Slovačka	1990.
Finska	1990.
Švedska	1990.
Ujedinjena Kraljevina	1990.

PRILOG IV.

NACIONALNI RAČUNSKI PLAN ZA ŠUMARSTVO KOJI SADRŽAVA REFERENTNU RAZINU ZA ŠUME DRŽAVE ČLANICE

A Kriteriji i smjernice za određivanje referentnih razina za šume

Referentne razine države članice za šume određuju se prema sljedećim kriterijima:

- (a) referentna razina u skladu je s ciljem postizanja ravnoteže između antropogenih emisija iz izvora i uklanjanja stakleničkih plinova ponorima u drugoj polovini ovog stoljeća, uključujući poboljšanje potencijalnih uklanjanja šuma koje stare, a koje bi u protivnom bilježile ponore koji postupno opadaju;
- (b) referentnom razinom osigurava se da je sama prisutnost zaliha ugljika isključena iz obračuna;
- (c) referentnom razinom trebalo bi osigurati pouzdan i vjerodostojan sustav obračunavanja koji jamči da su emisije i uklanjanja iz korištenja biomase ispravno obračunane;
- (d) referentna razina uključuje spremnik ugljika iz drvnih proizvoda, čime se omogućuje usporedba između pretpostavke trenutne oksidacije i primjene funkcije raspada prvog reda i vrijednosti vremena poluraspada;
- (e) pretpostavlja se stalan omjer između upotrebe čvrstih materijala i iskorištavanja energije šumske biomase, kako je zabilježeno u razdoblju od 2000. do 2009.;
- (f) referentna razina trebala bi biti usklađena s ciljem doprinošenja očuvanju biološke raznolikosti i održivog korištenja prirodnih resursa, kako je utvrđeno u strategiji EU-a za šume, nacionalnim politikama država članica u području šumarstva i strategiji EU-a za biološku raznolikost;
- (g) referentna razina mora biti u skladu s nacionalnim projekcijama antropogenih emisija stakleničkih plinova iz izvora i njihova uklanjanja ponorima prijavljenima u skladu s Uredbom (EU) br. 525/2013;
- (h) referentna razina mora biti u skladu s inventarima stakleničkih plinova i relevantnim povijesnim podacima te se moraju temeljiti na transparentnim, potpunim, dosljednim, usporedivim i točnim informacijama. Konkretno, modelom korištenim za određivanje referentne razine mora biti moguće reproducirati povijesne podatke iz nacionalnog inventara stakleničkih plinova.

B Elementi nacionalnog računskog plana za šumarstvo

Nacionalni računski plan za šumarstvo podnesen u skladu s člankom 8. ove Uredbe sadržava sljedeće elemente:

- (a) općenit opis određivanja referentne razine za šume i opis načina na koji su uzeti u obzir kriteriji iz ove Uredbe;
- (b) identifikaciju spremnika ugljika i stakleničkih plinova koji su uključeni u referentnu razinu za šume, razloge za izostavljanje spremnika ugljika iz određivanja referentne razine za šume te prikaz dosljednosti među spremnicima ugljika uključenima u referentnu razinu za šume;
- (c) opis pristupa, metoda i modela, uključujući kvantitativne informacije, primijenjenih pri određivanju referentne razine za šume, u skladu sa zadnjim podnesenim izvješćem o nacionalnom inventaru i opis dokumentacijskih informacija o praksama i intenzitetu održivoga gospodarenja šumama, kao i usvojenih nacionalnih politika;
- (d) informacije o očekivanom kretanju stopa sječe u okviru različitih scenarija politike;

- (e) opis načina na koji je pri određivanju referentne razine za šume uzet u obzir svaki od sljedećih elemenata:
- i. površina uključena u gospodarenje šumama;
  - ii. emisije i uklanjanja iz šuma i drvnih proizvoda kako su prikazani u inventarima stakleničkih plinova i relevantnim povijesnim podacima;
  - iii. svojstva šume, uključujući dinamične značajke šume povezane sa starošću, prirast, duljinu ophodnje i druge informacije o uobičajenim aktivnostima u okviru gospodarenja šumama;
  - iv. povijesne i buduće stope sječe raščlanjene na energetske i neenergetske namjene.
-

PRILOG V.

FUNKCIJA RASPADA PRVOG REDA, METODE I ZADANE VRIJEDNOSTI VREMENA POLURASPADA ZA DRVNE PROIZVODE

Metodološka pitanja

- Ako nije moguće razlikovati drvne proizvode iz obračunskih kategorija pošumljeno zemljište i na šumsko zemljište kojim se gospodari, država članica za obračunavanje drvnih proizvoda može pretpostaviti da su sve emisije i uklanjanja nastupili na šumskom zemljištu kojim se gospodari.
- Drvni proizvodi na odlagalištima krutog otpada i drvni proizvodi dobiveni za potrebe proizvodnje energije obračunavaju se na osnovi trenutne oksidacije.
- Uvezene drvne proizvode, bez obzira na njihovo podrijetlo, ne obračunava država članica uvoznica („proizvodni pristup”).
- Za izvezene drvne proizvode podaci specifični za određenu zemlju odnose se na vrijednosti vremena poluraspada specifične za određenu zemlju i upotrebu drvnih proizvoda u zemlji uvoznici.
- Vrijednosti specifične za određenu zemlju vremena poluraspada drvnih proizvoda koji se stavljaju na tržište u Uniji ne bi trebale odstupati od onih kojima se koristi država članica uvoznica.
- Države članice mogu, isključivo u informativne svrhe, dostaviti podatke o udjelu drva uvezenog u Uniju koje je iskorišteno za potrebe proizvodnje energije te o zemljama podrijetla takvog drva.

Države članice mogu se koristiti metodologijama i vrijednostima vremena poluraspada specifičnima za njih umjesto metodologija i zadanih vrijednosti vremena poluraspada iz ovog Priloga pod uvjetom da su takve metodologije i vrijednosti utvrđene na temelju transparentnih i provjerljivih podataka te da su korištene metodologije barem jednako detaljne i točne kao one iz ovog Priloga.

Zadane vrijednosti vremena poluraspada:

vrijednost vremena poluraspada znači broj godina potrebnih da se količina ugljika pohranjena u kategoriji drvnih proizvoda smanji na polovicu svoje početne vrijednosti.

Zadane vrijednosti vremena poluraspada (HL) jesu kako slijedi:

- (a) 2 godine za papir;
- (b) 25 godina za drvene ploče;
- (c) 35 godina za piljeno drvo.

Države članice mogu odrediti proizvode od materijala na bazi drva, uključujući koru, koji su obuhvaćeni kategorijama navedenima u točkama (a), (b) i (c) gore, na temelju smjernica IPCC-a koje je usvojila Konferencija stranaka UNFCCC-a ili Konferencija stranaka koja služi kao sastanak stranaka Pariškog sporazuma, pod uvjetom da su dostupni podaci transparentni i provjerljivi. Države članice mogu i za bilo koju od navedenih kategorija koristiti potkategorije specifične za svaku od njih.

PRILOG VI.

IZRAČUN POZADINSKIH RAZINA ZA PRIRODNE NEPOGODE

1. Za izračun pozadinske razine dostavljaju se sljedeće informacije:
  - (a) povijesne razine emisija uzrokovanih prirodnim nepogodama;
  - (b) vrste prirodnih nepogoda uključenih u procjenu;
  - (c) procjene ukupnih godišnjih emisija za te vrste prirodnih nepogoda za razdoblje od 2001. do 2020., koje su razvrstane prema obračunskim kategorijama zemljišta;
  - (d) prikaz dosljednosti vremenskih nizova za sve odgovarajuće parametre, uključujući minimalnu površinu, metodologije za procjenu emisija te pokrivenost spremnika ugljika i plinova.
2. Pozadinska razina izračunava se kao prosjek vremenskih nizova za razdoblje 2001.–2020., pri čemu se isključuju sve godine za koje su zabilježene abnormalne razine emisija, tj. sve statističke netipične vrijednosti. Identifikacija statističkih netipičnih vrijednosti provodi se kako slijedi:
  - (a) izračunava se aritmetička prosječna vrijednost i standardna devijacija cijelog vremenskog niza 2001.–2020.;
  - (b) iz vremenskog niza isključuju se sve godine za koje godišnje emisije odstupaju od prosjeka za više od dvostruke standardne devijacije;
  - (c) izračunava se aritmetička prosječna vrijednost i standardna devijacija vremenskog niza 2001.–2020., umanjena za godine isključene u točki (b);
  - (d) ponavljaju se koraci iz točaka (b) i (c) do nestanka netipičnih vrijednosti.
3. Ako nakon izračuna pozadinske razine u skladu s točkom 2. ovog Priloga emisije u određenoj godini u razdobljima od 2021. do 2025. i od 2026. do 2030. prelaze pozadinsku razinu zajedno s granicom, količina emisija koje prelaze pozadinsku razinu mogu se isključiti u skladu s člankom 10. Granica je jednaka stupnju vjerojatnosti od 95 %.
4. Sljedeće se emisije ne smiju isključiti:
  - (a) emisije nastale iz djelatnosti sječe i sanitarne sječe koje su se odvijale na zemljištu nakon pojave prirodnih nepogoda;
  - (b) emisije nastale propisanim spaljivanjem koje se odvalo na zemljištu u bilo kojoj godini u razdoblju od 2021. do 2025. ili od 2026. do 2030.;
  - (c) emisije na zemljištima koja su iskrčena nakon pojave prirodnih nepogoda.
5. Zahtjevi u pogledu informacija prema članku 10. stavku 2. uključuju sljedeće:
  - (a) identifikaciju svih kopnenih površina pogođenih prirodnim nepogodama u toj određenoj godini, uključujući njihovu geografsku lokaciju, razdoblje i vrste prirodnih nepogoda;
  - (b) dokaz da tijekom preostalog razdoblja od 2021. do 2025. ili od 2026. do 2030. nije došlo do krčenja šuma na zemljištima koja su bila pogođena prirodnim nepogodama zbog kojih su emisije isključene iz obračuna;

- (c) opis provjerljivih metoda i kriterija za identificiranje krčenja šuma na tim zemljištima sljedećih godina u razdoblju od 2021. do 2025. ili od 2026. do 2030.;
  - (d) ako je izvedivo, opis mjera koje je država članica poduzela da spriječi ili ograniči utjecaj tih prirodnih nepogoda;
  - (e) ako je izvedivo, opis mjera koje je država članica poduzela za sanaciju zemljišta pogođenog tim prirodnim nepogodama.
-

PRILOG VII.

NAJVEĆI IZNOS KOMPENZACIJE DOSTUPAN U OKVIRU FLEKSIBILNE MOGUĆNOSTI ZA ŠUMSKO ZEMLJIŠTE KOJIM SE GOSPODARI IZ ČLANKA 13. STAVKA 3. TOČKE (B)

Država članica	Prijavljeno prosječno uklanjanje ponorima za šumsko zemljište za razdoblje od 2000. do 2009. u milijunima tona ekvivalenta CO ₂ godišnje	Gornja granica naknade izražena u milijunima tona ekvivalenta CO ₂ za razdoblje od 2021. do 2030.
Belgija	- 3,61	- 2,2
Bugarska	- 9,31	- 5,6
Češka	- 5,14	- 3,1
Danska	- 0,56	- 0,1
Njemačka	- 45,94	- 27,6
Estonija	- 3,07	- 9,8
Irska	- 0,85	- 0,2
Grčka	- 1,75	- 1,0
Španjolska	- 26,51	- 15,9
Francuska	- 51,23	- 61,5
Hrvatska	- 8,04	- 9,6
Italija	- 24,17	- 14,5
Cipar	- 0,15	- 0,03
Latvija	- 8,01	- 25,6
Litva	- 5,71	- 3,4
Luksemburg	- 0,49	- 0,3
Mađarska	- 1,58	- 0,9
Malta	0,00	0,0
Nizozemska	- 1,72	- 0,3
Austrija	- 5,34	- 17,1
Poljska	- 37,50	- 22,5
Portugal	- 5,13	- 6,2
Rumunjska	- 22,34	- 13,4
Slovenija	- 5,38	- 17,2
Slovačka	- 5,42	- 6,5
Finska	- 36,79	- 44,1
Švedska	- 39,55	- 47,5
Ujedinjena Kraljevina	- 16,37	- 3,3